

бергскій било твърдѣ мѣчно. Той се намѣрилъ между двѣ неприятелски сили, на които числото не знаеялъ, а билъ длъженъ да върви къмъ Нова-Загора, гдѣто не било никакъ възможно да приближи. Херцогътъ събралъ военни съвѣтъ, който рѣшилъ : отредѣтъ да се върне въ Стара-Загора.

Тежко било на херцога ; но нѣмало що да прави. Още единъ пътъ се опиталъ той да се пробие къмъ Нова-Загора, но напусто. Турцитѣ държали яко своитѣ позиции ; това било на 18 юлия. Българското опълчение тръгнало назадъ, но турцитѣ, като разбрали, че българскитѣ опълченци сж малко, тръгнали наслѣдъ тѣхъ отъ страна на шосето. Настанѣлъ вечеръ и прѣдъ очитѣ на нашитѣ дружини се открила картина, която облѣла въ кръвь тѣхнитѣ патриотически сѣрдца. *) Всичко пространство, по което вървѣли турцитѣ, свѣтило въ огъня на единъ грамаденъ пожаръ : горѣли тѣхнитѣ родни села, паланки и градове ; турскитѣ звѣрове не жалили нищо ; рѣшавалъ се въпросъ не за животъ, а за смъртъ. Таково положение докарало прѣминаването на Гурка прѣзъ Балкана съ толкозъ малко сили. **) Въ областъта на огнения пламъкъ се дигали чернитѣ маси на турската войска. Равнини, шубѣрки, дървета, развалини на изгорени колиби — всичко това изведнѣжъ се нарисувало върху освѣтения небосклонъ. Въ състава на отреда били само 4 български дружини. Стрѣлцитѣ и частъ отъ артиллерията се намѣрвали при Гурка. Двѣтъ дружини се настанили прѣзъ нощта на югъ отъ града подъ командата на Депрерадовича, а останѣлитѣ двѣ дружини, подкрѣпени отъ малко кавалерия и артиллерия, завзели позицията на истокъ отъ Стара-Загора. За отреда на генерала Гурка никой нищо не знаеялъ. ***)

*) Н. В. Максимовъ. Двѣ войны. СПб. 1879. Стр. 482—483.

**) Н. В. Максимовъ. Двѣ войны. стр. 483.

***) Двѣ войны. 184.